

spelarit

N:o 3/89

Vilu viepi viljan maasta, kateus kalan vedestä
sanoi Jooseppi, kun naapurin katiskaa koki.

TERVETULOA

syntymäpäivilleni

perjantaina 25.08.1989 klo 17.00 alk.

Paikka: Marjaniemen siirtolapuutarhan
kerhotalo

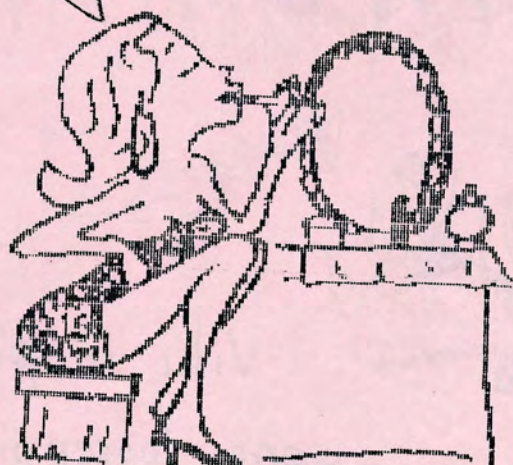
Airi

AIRI KUROSALLE

JH

SIRKKA MÄKELÄLLE

Raimon ryhmän kesää

On heinäkuun 31. päivä vuonna 1989. Sain tehtäväkseni merkitä muistiin mitä pienen pieni ryhmämme on touhunnut tämän kesän aikana. Ryhmämme on tosiaan melko pieni, saamme kokoon juuri ja juuri neljä paria. Olemme harjoitelleet koko kevään, mitä olemme työ- ym. kiireiltämme ehtineet, Peltolan koululla Raimon (Kukon) johdolla. Pilkistys oli luonnollisesti ensi esiintymisemme. Meitä "vanhoja" oli Aapo, Terttu, Reijo ja Sirkka, sekä vauvalomalta palanneina Pentti ja Arja, Raimon parina vaihtelee Kerstin ja Maarit, myöskin Lunkreenska joskus kummittelee ryhmässämme. On myöskin selvää, että näin pienestä ryhmästä melkein aina on yksi pari pois ja silloin tarvitsemme "vahvistusta". Sitä olemme saaneet Kössistä ja Laurasta. He sulautuvat tähän ryhmään mitä parhaiten. Heillä riittää iloisuutta ja huumoria, niinkuin tässä ryhmässä muillakin, vaikka toisille jakaa. Ai niin, mitäkö on kesällä tehty? Minä onneton en oikein tiedä kaikkien tekemisiä. Aapoa ja Terttua en ole nähnyt koko kesänä, toivottavasti syksymmällä nähdään. Me eli Reijo, Sirkka, Pentti ja Arja emme olleet Hoijakassa, mutta olemme kyllä kateellisina kuunnelleet toisten värikkäitä kertomuksia ko. tapahtumasta. Osa ryhmästämme eli Raimo, Kerstin ja Maarit ovat ehtineet myös Paville. Kalastajatorpalla olemme olleet kerran, Kössillä ja Lauralla vahvistettuna, Raimolla oli parina Maarit. Sääliksi kävi säästäjäparkaamme Saijaa, joka urhoollisesti särkylääkkeiden avulla säästi meitä, samoin Interissä. Yleisö on ollut hyvää ja osallistuvaa; johtuen todennäköisesti iloisesta esityksestä, jossa ei pienten virheitten ole annettu tuoda ryppyjä otsalle. Sillä tanhuaminen on mielestäni osa elämää, sieltä hauskimmalta puolelta. Näitä asioita miettien ja muistaen yhteisiä iloisia hetkiä siirrymme Sirkan kanssa kesälomalle ja suuntaamme matkamme Välimerelle Kreikan saaristoon. Sieltä lämpimät terveisemme saapukoon teidän kaikkien tanssijoiden ja soittajien luokse.

Hyvää kesän jatkoa ja uuden harjoittelukauden alkua toivoopi koko sydämeästään teidän kaikkien

Reijo Mäkelä

Huovila Ranchilla Otalammella 25.7.1989

Nimi, missä asutte -?-

Kössi ja Laura Lampila, VAPAALASSA.

Miksi innostuitte juuri tanhuista?

- Tanssi on ollut aina lähellä sydäntä.

Miten olette toiminnassa mukana?

- Tanhuamassa.

Miten tulitte lähteneeksi ensimmäisiin harjoituksiin?

- Rakensimme taloa Talttakujalle (Vapaalaan) ja naapuriin tuli Voitto Moilanen rakentamaan, joka houkutteli perjantai iltana "KATSOMAAN" tanhuja.

Koska aloititte tässä ryhmässä?

- Syksyllä -84

Miksi juuri tässä ryhmässä?

Oletteko vaihtaneet ryhmää?

- Emme tienneet muiden ryhmien olemassaolosta. Olimme ihan uunona toteaa Kössi. Ryhmä on pysynyt samana.

Oletteko tanssineet aikaisemmin muissa seuroissa?

- Ei varsinaisesti seurassa, vaan työväenopistossa Kaivokselassa keuhällä -84.

No, oliko alku hankalaa?

- oliko polkka vaikeata?

- miten opitte sen?

- Alku aina hankalaa. Laura osasi jotenkin polkan, mutta Kössiltä meinasin päreet palaa ja tanhutossut siinä sivussa. Polkka opittiin viimein ahkeralla harjoittelulla ja Hilding sai sen menemään umpipuhn.

Mikä on parasta ja miksi ?

Laura: Tykkään tanssia ja liikkoa.

Kössi: On vaikea nimetä yhtä parasta asiaa, mutta parhainta mielestäni on yhteistyöhenki ja onnistuneet esiintymiset.

Mikä on keljuinta?

- Jos ei puhalleta yhteiseen hiileen.

Missä on vara parantaa ja miten?

- Yhdistyksen sisäisessä informaatiossa, vaikka se onkin paljon parantunut. Jokaisen pitäisi pitää huoli, että tieto kulkee eteenpäin.

Mitä kokemuksia matkoilta?

- kesä tapahtumista?
- ulkomailta?

- Belgia, Tanska ja Englanti sekä Porvoon kesäkatrilli, Hyvinkään Hoi-
jakka ja Turun Nordlek.

Kohokohtia tanhutaipaleelta?

- Luokitus, vaikka siihen sisältyikin negatiivisia piirteitä ja ulko-
maanmatkat erityisesti Englanninmatka viime kesänä.

Mikä juttu kaivelee vieläkin?

- Ei mikään.

Jääkö muuhun harrastustoimintaan vielä aikaa?

- Kyllä jää. Sillä liityimme tammikuussa kilpatanssijoihin.

Miltä tulevaisuus näyttää?

- Niin kauan ku jalka nousee, niin jatketaan harrastusta.

Haastattelijana toimi Maija Jänönen

HAASTATTELU 30.7.1989

1. MIKÄ ON NIMESI, MISSÄ ASUT?

Olen Maarit Vattulainen. Asun Itä-Hakkilassa.

2. MITEN KIINNOSTUIT JUURI TANHUISTA?

Olen ikäni tykännyt tanhuista. Ehkäpä eräs syy oli halu oppia polkka

3. MITEN OLET TOIMINNASSA MUKANA?

Käyn tanhuharjoituksissa kerran viikossa. Lisäksi tulevat esiintymiset.

4. MITEN TULIT LÄHTENEEKSI ENSIMMÄISIIN HARJOITUKSIIN?

Raimo pyysi, kun olin muuttanut tänne.

5. MILLOIN ALOITIT JAMISSÄ RYHMÄSSÄ?

Aloitin syksyllä -87. Tanssin Raimon ryhmässä.

6. OLETKO VAIHTANUT RYHMÄÄ?

En ole vaihtanut, koska en tunne muita ryhmiä ja niiden jäseniä.

7. OLETKO TANSSINUT AIKAISEMMIN MUISSA SEUROISSA?

Olen tanssinut Seurasaaren kansantanssijoissa, Leppävaaran työväenopistossa ja HKY:ssä.

8. MIKÄ ON KAIKKEIN PARASTA? ENTÄ KELJUINTA?

Parasta on kunsaa tanssia ja saa liikuntaa.

Keljua on, ettei ehdi olemaan useammin mukana harjoituksissa.

9. OLIKO ALKU HANKALAA? OLIKO POLKKA VAIKEAA? MITEN IHMEESSÄ OPIT SEN?

Alku oli yllättävän helppoa, kuten polkkakin. Sinnikkäästi hyppeli vain kuvioissa mukana.

10. MISSÄ ON VARA PARANTAA?

Pitäisi pystyä ottamaan enemmän uusia tansseja ohjelmistoon.

11. MITÄKOKEMUKSIA ON MATKOILTA?

A. KESÄTAPAHTUMISTA?

B. ULKOMAANMATKOILTA?

A. Vuoden 1983 jälkeen olen ollut joka kesä lukuunottamatta viime kesää mukana Hyvinkään Hoijakassa ja Vantaan Purpurissa.

B. En ole ollut mukana ulkomailla.

12. MITÄS SIELLÄ SATTUIKAAN?

Ei mitään ihmeempää. Muutaman kerran olen kastunut läpimäräksi, mutta se on pientä.

13.

13. MIKÄ ON JÄÄNYT MIELEEN?

Se, kun olin ensimmäistä kertaa esiintymässä Leppävaaran ryhmän kanssa. Sitten on tietysti ensimmäiset esiintymiset sekä Kalastajatorpalla, että Interissä.

14. MIKÄ KAIVELEE VIELÄKIN?

Edellisen ryhmän huono ohjaaja. Aiheutti sen, että välillä loppui mielenkiinto.

15. JÄÄKÖ AIKAA MUIHIN HARRASTUKSIIN?

Kyllä. Käyn uimassa.

16. MILTÄ TULEVAISUUS NÄYTTÄÄ?

Jatkan niin paljon kuin pystyn. Mitä nyt on pieniä lapsen hankintoja välillä.

+ ONKOS VIELÄ JOTAIN; MIKÄ JÄI SANOMATTA, JA MITÄ HALUAISIT VIELÄ SANOA?

Poikia pitäisi olla lisää, ettei tartsis jakaa paria. Se on niin tylsää.

haastatteli Saija Kaukosuo

6.

Kesä 89

Viime kesä oli meille kaikille varmaan koko seuran historian raskain ja työläin. Esiintymisiä ja harjoituksia riitti lähes joka päivälle. Siinä kului monta hikipisaraa, ja pesukoneet saivat olla alvariinsa päällä. Kengät eivät ehtineet pölyyntyä kaapissa, vaan polkan tahdissa pohjatkin kuluivat lähes puhki. Kesän esiintymiset painottuivat valtaosin Interiin ja Kalastajatorpalle. Näiden kahden takia kuluikin monta kaunista, ja muutama sateinenkin ilta esiintyen ja harjoitellen.

Ikävimmältä, ainakin minusta, tuntui kesän huipputapahtuman, Hyvinkään Hoijakan kutistuminen yhteen esiintymiseen lauantai-ittana Kenttäohjelmaan emme osallistuneet, vaikka keväällä harjoittelimme menuettia vartavasten. Liekö syynä ollut lukuisista muista esiintymisistä johtunut väsymys. Kuitenkin esiintyminen satapäisen yleisön edessä oli miellyttävä kokemus.

Kesän kuluessa tahti alkoi tuntua todella rankalta. Mukavasta harrastuksesta alkoi tulla toinen työ. Vapaat rajoittuivat muutamiiin harvoin päiviin ja nekään eivät välttämättä olleet peräkkäisiä. Tämä oli raskasta kaikille, eikä vähiten ohjaajille, joille ainainen huoli siitä, saako riittävästi porukkaa esityksiin, toi vielä lisää murehdittavaa. Koville joutuivat myös pelimannit, jotka tunnollisesti jaksoivat olla mukana. Siitä parhaimmat kiitokset heille.

Kaiken kiireen keskellä meille tuli vielä vieraita Italiasta. He toivat mukavaa lisäväriä loppukesään. Illanviettojen, majoituksen, esiintymisten ym. järjestelyt veivät paljon aikaa ja vaivaa järjestelytoimikunnalta. Kaikki sujui kuitenkin mukavasti hienosti hoide-
tun työn johdosta. KIITOS siitä järjestelytoimikunnalle. Erityiset kiitokset vielä keittiölle hyvästä ruuasta.

Muistissa tämä kesä tulee varmasti pysymään pitkään, ja syksyn pimetessä monet tapaukset palautuvat mieleen.

HYVÄÄ SYKSYÄ KAIKILLE

Timo T

7.

HEIPPARALLAA

Terveisiä lomilta...

Sitä tuntee olevansa irrallaan kaikesta. Loma vie mennessään, tapaa sukulaiset ja ystävät, kiertää vanhojen tätiensä luona, näkee sukuun tulleita uusia ihmisiä. Viimevuotiset sylilapset juoksevat vastaan ja serkun pojat ovat kasvaneet aikuisiksi. Pitkinä, joutilaina hetkinä uimarannoilla tai mökin hämörissä omankin perheensä oppii tuntemaan vähän eri näkökulmasta kuin kiireisinä koulu- työ- ja harrastusaikoina.

Kun maailmalla kuulee harmonikkamusiikkia tai näkee kansallispukuista ihmisiä tulee tietysti mieleen oma harrastus. Yhtäkkiä muistaa lähdöt kauheassa kiireessä Intteriin tai Torpalle. Muistaa senkin sateisen illan, kun seisoin bussipysäkillä rankkasateessa, katsoin vuoroon kelloa ja vuoroon vähitellen kastuvia kenkiäni, sukkiani ja kansallispukuni helmaa. Puoli tuntia yli sovitun hakuejan odotin punaista Kadettia ja 15 minuuttia ennen Intterin esityksen alkua hermostuin, juoksin kotiin, soitin taksin ja myöhästyin vain vähän. Onneksi uudet ylioppilaat ja Hollannin jalkapallojoukkueen huutosakki olivat sekoittaneet vakaan ja arvokkaan Intteri-ilmapiirin eikä esiintymisen myöhästyminen ketään häirinnyt.

Ainoa ongelma oli hetken verran se, ettei minulla ollut paria. Martti valmistautui jo ensiesiintymiseensä estraadilla, kun Matti saapui hengästyneenä paikalle. Matti oli viettänyt kodikkaan puolituntisen naapureidensa kanssa kerrostalonsa hississä. Huoltomiehen saavuttua päästämään hätäntyneen joukon pois hissistä, kello oli hälyyttävän paljon. Matti oli riisuutunut ja pukeutunut autossaan aina punaisissa valoissa ja saapui hyvässä järjestyksessä tanssimaan.

Toisen kerran aika oli melko tiukalla Hiaceissa matkustettaessa. Lähdimme koko porukka ajoissa Hakunilasta, jotta ehtisimme vaihtaa puvut ja vähän katsoa paikkoja. Kuinka ollakaan, polttoaine oli lopussa. Huoltoasemalta lähdettäessä lähdimme pikkuisen vika tietä ja kauan (siltä se tuntui) ajettuamme olimme Kauppatorilla. Sieltä kesti ruuhkassa liian monta minuuttia Intterin eteen, jossa ei saanutkaan kääntyä vasemmalle. Teimme u-käännöksen matkojen päässä vähän liikenteen vastaisesta. Parkkipaikkaa ei tietenkään löytynyt, vaikka kiersimme koko korttelin jätimme auton kielletylle paikalle ja juoksimme sisään. Esityksen olisi pitänyt jo alkaa: vaatteet vaihtamatta ja mukana vielä Katjankin puku. En mennyt enää hissillä ylös, vaan vaihdoin vaatteet alakerran wc:ssä omassa ennätysajassani. Esiintyminen tuntui alussa vähän kompuroivalta;

kiire tekee hermostuneeksi ja muutkin tanhuaajat olivat titysti hermostuneita ja huonolla tuulella odotettuaan ja odotettuaan. Mutta kaikenkaikkiaan tanhusimme hyvin ja yleisö tuntui pitävän näkemästään.

Hyvinkään reissua muistelin ilolla ja tyytyväisenä nuoriin ja lapsitanhuaajiin. Paikan päällä järjestelyt pelasivat kiitettävästi. Ruokailu oli majoituskoululla, mikä helpotti lasten aikataulua huomattavasti. Kiitos Matin ja Keipin Antin-yhteiskuljetus Vantaan Kansantanssijoiden kanssa sujui aikataulun mukaan ja bussi kuljetti meitä Hyvikäälläkin paikasta toiseen. Osa lapsista tuotiin yhteisharjoituksiin kotoa, kiitos aktiivisille vanhemmille ja osa majoittui yhteiskoulun luokassa. Harjoituksissa lapset jaksoivat olla hyvin, vaikka ohjelmaa kelattiin moneen kertaan. Isommat nuoret taisivat valvoa aammuun saakka, ensikertalaiset eivät heti osanneet rauhoittua nukkumaan, ja onhan se kokemus sinänsä valvoa yhdessä.

Kiitos myös Katille, joka rutinoituna matkaajana hoiti ohjaajana ryhmiämme rauhallisena, iloisena ja hyvää huolta pitäen joulukaisesta. Esiintyminen isolla kentällä muiden ryhmien mukana oli varmasti jokaiselle mieliinpainuva kokemus ja toivottavasti talven harjoitukset voidaan ensi vuonnakin osittain tähdätä seuraaville kesäjuhliille Turkuun.

????

Muuten, missäs aikuitanhuaajat olivat: Harjoituksista puuttui noin 24 tanssijaa!

Olihan meillä muilla sitäkin hauskeempaa. Mykrät ja Moilasat pitivät lippua korkealla - kulkueessa olisi tietysti voinut olla enemmän Spelareita. Mutta hyvä näinkin. - Onhan meillä tosin aivan riittävästi ollut tänä kesänä esiintymisiä ja eihän tuota loppua näy. Melkoisesta urakasta tunnumme selviytyvän suuremmitta murheitta. Joten Erinomainen Porukka... tsemppiä vaan jokaiselle jatkossakin, harjoituksissa taas tavataan.

RK

MITÄ MITÄ?

- SITÄ EI KOSKAAN TIEDÄ MIHIN PYSTYY ENNEN KUIN YRITTÄÄ.
- IHMINEN JOKA EI TEE VIRHEITÄ EI TAVALLISESTI TEE MUUTAKAAN.
- AINOA PAIKKA MISSÄ MENESTYS TULEE ENNEN TYÖTÄ ON SANAKIRJA.

PUNTTISALI

Seuran punttisalivuoro on Hakunilan nuorisotilan alakerrassa perjantaisin klo 17.00-19.00.

Lähemmin tietoja Raimolta, puhelin 833383.

HUOMIO !

TANHUHARJOITUKSET SYKSYLLÄ 1989

Harjoitukset alkavat seuraavasti.

Aikuiset:

-Peltolan koululla keskiviikkoisin klo 19.00-21.00 alkaen 06.09.89.
Ohjaajana Raimo Behm, puhelin 833383.

-Hakunilanrinteen ala-asteella torstaisin klo 18.00-21.00 alkaen
07.09.1989.

Ohjaajana Hilikka Lyytikäinen, puhelin 3451238.

-Martinlaakson nuorisotilassa perjantaisin klo 19.00-21.00 alkaen
15.09.1989.

Ohjaajina Ulla ja Hilding Haaparinne, puhelin 893050.

Lapset:

-Myyrmäen nuorisotilassa torstaisin klo 17.00-17.30 alkaen 14.09.1989.
Ohjaajana Riitta Kangas, puhelin 847563. Ryhmä alle kouluikäiset.

-Myyrmäen nuorisotilassa torstaisin klo 17.30-19.30 alkaen 14.09.1989.
Ohjaajina Sirpa Laakso ja Matti Lankinen, puhelin 538719. Ryhmä
kouluikäiset.

-Hakunilan nuorisotilassa tiistaisin klo 18.00-21.00 alkaen
05.09.1989.

Ohjaajana Jaana Salmivaara, puhelin 3461749.

-Hakunilan nuorisotilassa torstaisin klo 17.00-18.00 alkaen
07.09.1989.

Ohjaajana Kati Taivainen, puhelin 8764316.

7.8.1989 : puhelimessa keskustelu

Nimi, missä asutte ?

Hannu ja Seija Hukkanen, KONALASSA

Miksi innostuitte juuri tanhuista ?

- Kössin ja Lauran ansiosta. Seija on aina tykännyt tanssia ja Hannu piti taivuttaa ja puhua ympäri ensimmäisiin harjoituksiin.

Miten olette toiminnassa mukana?

- Tanhuamassa.

Miten tulitte lähteneeksi ensimmäisiin harjoituksiin?

- Uteliaisuus voitti.

Koska aloititte tässä ryhmässä?

- Syksyllä -85

Miksi juuri tässä ryhmässä?

Oletteko vaihtaneet ryhmää?

- Ei tunnettu muita ryhmiä, eikä olla vaihettu ryhmää.

Oletteko tansineet aikaisemmin muissa seuroissa?

- Ei olla.

No, oliko alku hankalaa?

- oliko polkka vaikeeta?

- miten opitte sen?

- Alku aina hankalaa ja varsinkin koko ensimmäinen vuosi oli yhtä hullunmyllyä. Polkka oli vaikeeta ja taitaa se vieläkin vähän olla. Hildingin sitkeydellä se rupeesi jotenkin menemään.

Mikä on parasta ja miksi?

- Tanssi ja ystävät.

Mikä on keljuinta?

- Jos kymmenen kertaa on veivattu samaa kohtaa, eikä vieläkään tahdo onnistua.

Missä on vara parantaa ja miten?

- No comments.

Mitä kokemuksia matkoilta?

- kesä tapahtumista?
- ulkomailta?

- Tanska, Englanti ja tämän kesän Hyvinkään Hoijakka sekä Sepän Soitto.

Kohokohtia tanhutaipaleelta?

- Hyvinkään Hoijakan esiintyminen ja esiintyminen Englannissa.

Mikä juttu kaivelee vieläkin?

- Ei mikään.

Jääkö muuhun harrastustoimintaan vielä aikaa?

- Jää, jää naurahtaa Seija . Vielä ehtii ommella, lukea ja lapsia-kin kurittaa.

Miltä tulevaisuus näyttää?

- Tavoitteita etsitään.

Haastattelijana oli jälleen Maija Jänönen

Tarjan runot!

Intterin parketti

Niin fiinissä paikassa Intterissä
kaikki kaikkensa koottaa antaa.
Mutta vielä kun keuhkomme kestää vois
sen pölyn ja tomun ----

matoista imeä pois

köh köh kröh kröh ...

Niin monta kaunista tanhua ois
Jospa kaikki ne osata vois. Hui hai!

Niin monta mieltä kuin miestäkin
ohjaajastamme on.
Kaikki ne silti sinusta tykkää
ja aatokset taakseen lykkää.

Pelimannit ne nappuloita nyplää
ja hilpeenä katsoo
kun toiset hyppää.
Askeleet sinne ja askeleet tänne
hyppyjä polkuja laukkoja tuonne.
Yksi on mitta tanhupuun,
kuka osaa ripaskan ynnä muun.

Tulipahan mieleen , että oispas joskus koira.
Söis ja makkais niinku miel tekis ja välillä haukkua räksyttäis.
Vaikka naapuria, kun ei sitä aina näin immeisenä aina viitti.
Mutta kun rupee vähä miettiä kollottammaa assiita vähä pitemmälle
vaekkapa tuon isännän kannalta, niin ei hitsiläene. Eehä se
helppoa oo se koerankan elämä - aenakaan juoksuaikana. Kevvälläähä
se on ja peli on ku Rasputiinilla leikkiä suurta rakastajaa.
Meijän pien karvanaama.

On se hyvä , ku immeisellä ei oo vakituksia juoksuaekoja.
Äijät panisivat yhtä siksakkia koko päivän, kun jokkaesen naispuolen
perässä oes aenakin vähän matkaa laukattava.
Taekka iha matalaa " ripaskaa" meijän kielellä sanottuna, jotta
ylettäs helemää haistaan. Joo, ja aina ku ovi oes raollaan ni sehä
livahtais naapurin vanhanpiian ikkunan alle ulvoma.
Nii taekka jos ikkunasta lemahtas jonku vaimoimmeisen hajuves , nii
eihä sitä piättelis mikkää. Ukkoha tarvis kuuluttaa ihan paekallis-
ratiassa ja Alueutisissa , jotta: Onko kukkaa nähny meijän
karvanaamaa , tuntoo nimen ???!!! Ja haokkoo välillä kovasti henkee
poloviisa nojaten. Ilimeisesti juoksoo jonku naisimmeisen perässä."

Sillälaililla saisi kotväki kaks kertoa vuussa isäntää kuulutella.
Nii ettee se kotonakka ku vahtas alvariisa paekkoo kuin oes
kirppuja hoosut täynnä ja oes aena kiskomassa itteäsä ovelle ja
kähisis ku raotakeohko , sängyjalkaa siottu köös kaolassa.
Joo , ja ruoka ee maestus, se vuan lykkäes laatastaa ku jottaa
kärpässientä. Ja ähkys.

Nii , ja työmaalle sitä ee voes aatellakkaa, aenakaa semmossee
miss oes paljo naesia. Sehä oes jo puolenpäivän aikaan kihloessa
sen uuen keskusneitin kans.

Semmosta se oes nii. Jos immeisellä koaran elekeet oes.
Onneks ee sentään, tällä meijän eläkeläesellä aenakaa.

Mitä ny muuta sitte koheltaa.

Taru

ERÄÄN SPELARIN KESÄ

Spelariorkesteri on viettänyt lomaa tämän kesän. Eipä siihen olisi soittajien yhteisharjoituksia paljon mahtunutkaan tanhusäestysten viedessä suuren osan vapaa-ajasta. Säestyshommat ovat pääosin langenneet neljälle soittajalle, heinäkuun ajaksi jopa kahdelle. Onneksi ei ole tullut suurempia päällekkäisyyksiä, vaikka säestettäviä ryhmiä onkin ollut kolme. Siitä ohjaajille parhaat kiitokset. Ainoa päällekkäisyys oli ikävien yhteensattumien tulosta, mutta onneksi siitäkin selvitettiin Vesan avulla. Esiintymiset ovat muuten menneet todella hyvin, kun otetaan huomioon muutamien esitysten poikkeukselliset olosuhteet.

Kesän pahimman shokin taisin kokea myllyllä, kun yllättäen noin puoli tuntia ennen esitystä kuulin, ettei Katja päässyt tulemaan ja minun oli soitettava Hilkan tanhut, joista osa oli minulle täysin tuntemattomia. Onneksi olin ottanut kaikki nuotit mukaani, joten esitys pystyttiin viemään läpi. Hilkan kanssa käytiin tanssien järjestykset ja kertaukset kertaalleen läpi. Kerran meni kappale poikki, mutta muuten selvitettiin ihan kivasti. Katkoksen aikana saivat tanssijatkin hengähtää hetken sillä aikaa, kun Hilka antoi minulle ohjeita. Väliajalla sain kuulla säestäväni myös yhteislaulut. Pikkuisen jännitti, kun lauluvihon lauluista suurin osa oli minulle tuntemattomia. Onneksi yleisö oli fiksua ja toivoi vain sellaisia lauluja, jotka osasin ainakin joten kuten soittaa. Eikä niitä onneksi laulettukaan kuin pari laulua. Muuten oli todella ihana esiintyä. Yleisö oli mukana ja sää oli mitä mahtavin. Muutenkin ilmat ovat tänä kesänä suosineet etenkin soittajia. Ei ole tarvinnut värjötellä ja lämmitellä käsiä joka välissä.

Hyvinkään Hoijakka oli minulle tämän kesän kohokohta. Muutaman tunnin pyöriskelyä Hyvinkäällä seurasi kansainvälinen tanssinäytös, jossa perjantairyhmä esitti sikermän suomenruotsalaisia tanhuja. Ainakaan eivät harjoitukset olleet menneet hukkaan, niin hienosti esitys meni. Kerrankin jopa kumarrukset menivät esimerkillisesti. Esiintymisfiilis oli todella mahtava, kun yleisökin oli mukana taputtaen käsiään musiikin tahdissa.

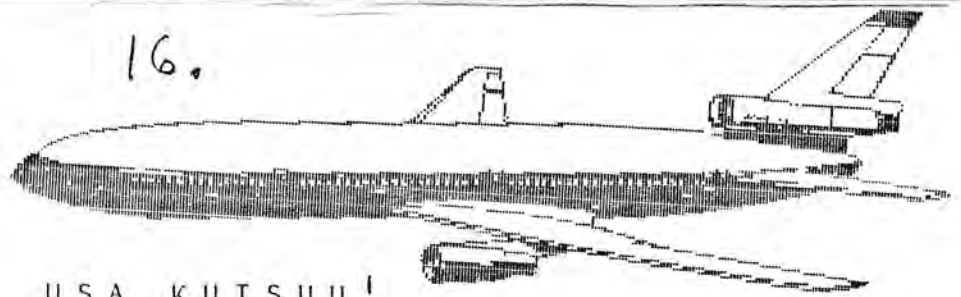
Viimeisimpänä muistissa on eilinen tervetuliaisillanvietto italialaisryhmän kanssa. Tervetulomusiikin tahdissa vieraamme asettuivat pöytiin. Sen jälkeen tanssittiin soittajan tappotanssi poloneesi. Poloneesin jälkeen olikin aika alkaa syömään ja saada italialaiset pois omista ympyröistään. Niin päästiinkin aloittamaan tutustuminen ja kielimuurin ylittäminen. Porukalla siitäkin selvitettiin ja naurua riitti. Ruuan jälkeen alkoikin tanssiminen oikein toden teolla. Vieraat esittivät omia tanssejaan ja Hilkan ryhmä suomalaisia.

Italialaisten esityksen jälkeen minutkin tempaistiin mukaan lattialle ja hetken kuluttua partnerini sanoi: "You no play, you dance."
Niinhän siinä sitten kävikin.

SAIJA

ANNA MINULLE AIKAA HILJENTYMISEEN
SILLÄ SE UUDISTAA MIELTÄ.
LEIKKIMISEEN, SILLÄ SE ON NUORUUDEN TIE,
NAURAMISEEN, SILLÄ SE KEVENTÄÄ ELÄMÄN TAAKKAA.
RAKASTAMISEEN JA RAKASTETUKSI TULEMISEEN,
SILLÄ SE ON YKSI ELÄMÄN ARVOISTA.

Carmen de Gasztold

HUOMIO! USA KUTSUU!

Alareunassa on kyselylomake jossa pyydetään ilmoittamaan halukkuus USA:n matkalle lähtijöistä. Palauttaessasi lomakkeen olet mukana USA:n matkan suunnittelussa. Olemme saaneet jo kolmelta isolta matkatoimistolta tarjouksen ryhmämatkasta USA:n. Kiinnostus matkaa kohtaan on ollut muutenkin varsin laajaa joten tätä selvitystyötä kannattanee jatkaa. Amerikkalaiset ystävämme, jotka vierailivat viime syksynä täällä haluavat auttaa meitä matkan eri kohteissa ja tutustuttaa uusiin kansantanssiryhmiin. Ota siis kynä käteesi ja ilmoittaudu mukaan koska tämä ei vielä sido mihinkään. Lomakkeen alaosa ja takaosa on tarkoitettu ehdotuksille ja toivomuksille.

LEIKKAA JA PALAUTA

K Y S E L Y H A L U K K U U D E S T A U S A : N M A T K A A N

Suunnitteilla matka USA:han kesällä 1990. Ajalla 1/7-15/8-90. Matkan kesto noin 10-14 vrk. Kustannukset n. 10000,- per osanott. josta summasta pyritään kattamaan talkootuloilla ja avustuksilla niin paljon kuin mahdollista. Asiasta kiinnostuneet ottakaa yhteyttä Raimoon p. 833383 ja 949218733 tai Kössiin p. 845899 ja 949401642. Lomake palautettava viimeistään 15/8-89^{1/9} mennessä Raimolle tai Kössille.

NIMET -----
OSOITE -----
PUH.NROT -----

TÄMÄ KYSELY EI VIELÄ SIDO MIHINKÄÄN. TERVEISIN RAIMO JA KÖSSI

EHDOTUKSIA:

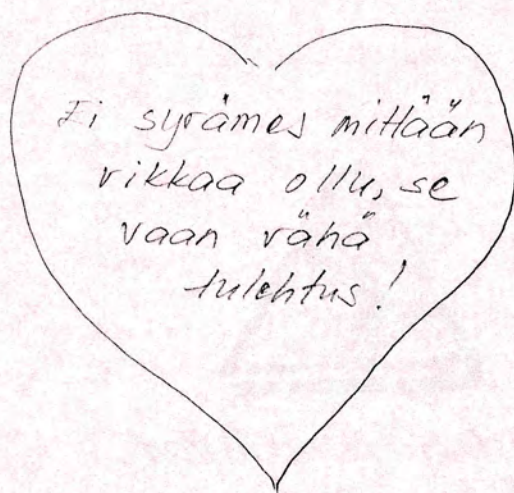
LOPPUKESÄN LEPPOISIA PÄIVIÄ KAIKILLE!

Työntäyteinen kesäkausi alkaa olla loppuillaan, ja sopimusten edellyttämät velvollisuudet alavat myöskin olla täytetyt.

Lämmin kiitos kaikille siitä runsaasta taloushenkisestä työstä, jonka olette kesän aikana omilla taitoillanne suorittaneet.

Sydämeni lämmöllä haluan muistaa tätä kulunutta kesää 1989, johon en valitettavien sattumuksien johdosta ole voinut omalla osallani paneutua, sillä tarmolla, jolla ohien sen halunnut tehdä. Osavien ihmisten käsissä on kaikki asiat kuitenkin hoidettu parhaimmalla tavalla.

Syksyn lähestyessä on taas katsottava eteenpäin ja tulevaisuudessa näyttääkin hämmäyttävän mielenkiintoisia asioita, eikö totta!

"Kalalukko"

Lehden toimittajat:

Piirjo 8765234 Maija 2236272
Saija 8765234 Riitta 847563
Heli 8769193 8728306 6984937
Kopio konsepti jätettiin: ALPO